

РЕШЕНИЕ

№ 4871

гр. София, 13.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1867** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Ю. А. М., подадена от адв. Б., срещу Решение № 261 от 16.01.2024 г., постановено по НАХД № 12520/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се явява лично. Поддържа жалбата и представя допълнително становище, изготвено от адв. Б.. Със становището се претендират разноски в размер на 1200 лева.

Ответникът – началник група в отдел „Пътна полиция“ СДВР, не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е

подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-015111/11.08.2022 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Ю. А. М. на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от 6 месеца.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 01.04.2022 г. около 16:25 часа жалбоподателят Ю. А. М. е управлявал мотоциклет марка BMW, модел 1200R S с рама WB10544A8VZA22925 без регистрационен номер по улица без име с посока на движение от Околовръстен път към [улица]. На [улица] водачът е спрял за проверка. При проверката му е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 063484/01.04.2022 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Водачът саморъчно е вписал възражения срещу акта при предявяването му. По случая е образувано досъдебно производство № 3384зmk-528 по описа на 09 РУ СДВР, пр.пр. № 11634/22 г. по описа на СРП, за извършено престъпление по чл. 345, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Наказателния кодекс, като М. е задържан и освободен на 02.04.2022 г. в 11:40. Досъдебното производство е прекратено с Постановление от 18.07.2022 г. на младши прокурор при СРП. След връщане на материалите по досъдебното производство в ОПП СДВР въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

В производството пред въззивния съд са представени и приети снимки от Геодезия, картография и кадастър и от Г. мапс на [улица].

Разпитани са свидетелите Д. К. Д. и Е. П. М.. От показанията им се установява, че на процесните дата и час мотоциклетът, внос от Швейцария, се е намирал в двора на имот, за да му бъдат направени снимки за продажба. Твърдят, че при маневра в двора на сградата, където е гаражът и сервизът на М., последният е спрял за проверка.

Разпитани са и свидетелите по съставяне на акта Д. Г. А. и И. Б. П.. Твърдят, че М. е управлявал мотоциклетът по чакълеста улица без име, навлиза в [улица] в посока [улица] и прави обратен завой към улицата без име.

За да потвърди НП, въззивният съд е анализирал разпоредбите за ЗДвП и Закона за пътищата /ЗП/, както и представеният снимков материал, и е стигнал до извод, че преди спирането за проверка М. се е движил по частен път, посочен в НП като улица без име, който не е бил отворен за обществено ползване по смисъла на чл.9 вр. чл. 8 ЗП и не е отговарял на определени технически изисквания, съгласно § 1 ЗП. Приел е, че процесното МПС макар и за кратко е било управлявано и по [улица]- път отворен за обществено ползване, където е водачът е извършил обратен завой, за да се върне на частния път.

Решението на СРС е неправилно. При постановяването му е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до неправилно приложение на законотменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 1 НПК.

Съгласно чл. 140, ал. 1 ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Настоящата инстанция споделя изводите на въззивния съд, че посочената в НП улица без име не

представлява път за обществено ползване по смисъла на ЗП и ЗДвП. Няма спор по делото, че касаторът Ю. А. М. е управлявал мотоциклет, който не е регистриран и няма поставени регистрационни табели по път, който не е отворен за обществено ползване. Спорният въпрос е дали водачът е управлявал процесното МПС и по бул. Л. шосе.

В АУАН и в последствие в НП е посочено, че касаторът се е движил по улица без име с посока на движение от Околовръстен път към [улица] и е спрял на [улица]. Видно от снимките от Геодезия, картография и кадастър и Г. мапс /л.94, 95/ на адрес [улица] има широко прилежащо пространство, което не е част от [улица] и не е отбелязано като път.

Въззивният съд не е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1, чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 и ал. 5 НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по случая, не е събрал относимите за тях доказателствени средства, и не е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право. Настоящата инстанция счита, че въззивният съд неправилно е кредитирал напълно и е формирал правните си изводи единствено въз основа на показанията на полицейските служители - св. А. и св. П., дадени в ОСЗ от 13.12.2023 г., без да прецени съответствието им с всички останали събрани доказателства по делото.

СРС не е обсъдил показанията на св. А. /л. 29/ и св. П. /л.30/, дадени в хода на досъдебното производство, с показанията им, дадени в ОСЗ и с посоченото в АУАН и НП. В показанията на тези свидетели е налице съществено разминаване по отношение на мястото и посоката на движение на мотоциклета- обстоятелства, които в случая са от съществено значение за съставомерността на деянието. Не е извършена преценка между показанията, дадени от св. Д. и св. М., дадени в ОСЗ от 18.10.2023 г. пред въззивния съд, както и показанията на св. Д., дадени на 14.06.2022 г. в хода на досъдебното производство.

В производството пред въззивния съд процесуалният представител на Ю. М. е направил доказателствено искане по делото да бъде изискан запис от видеорегистратора на патрулния автомобил на проверяващите органи. Районният съд е постановил, че ще се произнесе по искането след изслушването на свидетелите, но това не е сторено.

При този събран доказателствен материал, без запис от видеорегистратора на патрулния автомобил на проверяващите органи, от който да е видно, че управляваният мотоциклет е навлязъл изцяло и се е движил по [улица], извършването на твърдяното нарушение не е категорично установено. Като не е изискал исканото доказателствено средство, съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила и е формирал изводите си при наличието на противоречиви доказателства, без административно-наказателното обвинение да е доказано по несъмнен начин.

Решението следва да се отмени и делото да се върне на друг състав на СРС, който да изиска въпросния запис и при наличието му да го анализира в съответствие с дадените указания. При новото разглеждане на делото на основание чл. 107, ал. 5 НПК въззивният съд следва да провери внимателно всички събрани в хода на досъдебното и съдебното производство доказателства и да изследва обективно, всестранно и пълно всички обстоятелства от значение за делото.

По искането за разноси следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото- чл. 226, ал. 3 АПК

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН и чл. 222, ал. 2 АПК
Административен съд София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 261 от 16.01.2024 г., постановено по НАХД № 12520/2022 г. по
описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.